

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

לפני כבוד השופט רוני פלג

חנן חנניה אוחיון

התובע

נגד

דנה מור ישועה

הנתבעת

ב"כ התובע עו"ד יוני ג'ורנו
ב"כ הנתבעת עו"ד שרון בכר

פסק דין

1

2 1. לפני תביעתו הכספית של התובע נגד הנתבעת לסך של 75,000 ₪, שהוגשה בעילה לפי חוק
3 איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965.

4

5 2. כתב התביעה הוגש במקור מטעם 3 תובעים - התובע, אמו ובת זוגו לשעבר. בדיון ישיבה
6 מקדמית מיום 25/9/19 נמחקה בהסכמה תביעתן של שתי התובעות הנוספות.

7

8

תמצית כתבי הטענות

9

10 3. בכתב התביעה נטען כך (לא יפורטו להלן טענות התובעות שנמחקו מהליך):

11

12 א. התובע והנתבעת הם תושבי כפר יונה. הם הכירו במסגרת עבודתו של התובע
13 כשליח שהביא מצרכים לבית הנתבעת. בין השניים התפתחה והתנהלה מערכת
14 יחסים זוגית שנמשכה מספר חודשים, שבמהלכה התובע עבר להתגורר בביתה של
15 הנתבעת.

16

17 ב. במסגרת הקשר בין הצדדים, סוכם שהתובע יעביר את כל משכורתו לנתבעת, והיא
18 תנהל את משק הבית המשותף. לצורך קניית מוצרים, התובע קיבל מהנתבעת כסף
19 מזומן או את כרטיס האשראי שלה.

20

21 ג. לאחר שמערכת היחסים בין הצדדים הסתיימה, הנתבעת פיתחה אובססיה כלפי
22 התובע, שכללה מעל ל- 100 פרסומים בגנותו בדף ה- "פייסבוק" האישי שלה
23 ובקבוצות של הישוב כפר יונה, שבהן חברים מספר רב של תושבים.

24

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

- 1 הפרסומים כללו תמונות של התובע ושל בתו הקטינה, הכפשות ותלויות שווא
2 במשטרה. בכל יום פורסמו יותר מ-10 פרסומים, ונכתב בהם שהתובע הוא נרקומן
3 שגנב מהנתבעת כסף, רכב וכרטיס אשראי ולכן מקומו בכלא. הנתבעת נהגה
4 להשיב לתגובות שהועלו בעקבות הפרסומים, והמשיכה להכפיש את התובע.
5 הפרסומים השפילו את התובע, שהוא דמות מוכרת בכפר יונה.
6
- 7 ה. התלויות שהנתבעת הגישה נגד התובע במשטרה נסגרו כולן ללא הגשת כתבי
8 אישום נגדו.
9
- 10 ו. הנתבעת נהגה לעקוב אחר התובע, לארוב לו, לצלם אותו ולהפיץ את תמונותיו.
11
- 12 ז. הנתבעת לא הסירה את הפרסומים חרף מכתב התראה ודרישה לפיצוי שנשלחו
13 אליה.
14
- 15 4. בכתב ההגנה נטען כך :
16
- 17 א. הנתבעת היא אם חד הורית, החולה במחלה קשה. בעברה היא עבדה בעיצוב שיער,
18 אך מפאת מחלתה היא מתקיימת כיום מקצבת נכות ומדמי מזונות עבור בנה.
19
- 20 ב. התובע והנתבעת ניהלו מערכת יחסים שנמשכה מספר חודשים. במהלך התקופה
21 התובע עסק את הנתבעת ורוקן את חשבון הבנק שלה, בכך שביצע עשרות משיכות
22 של כספים בפרקי זמן קצרים. בסופו של דבר, חשבון בנק של הנתבעת נחסם, והיא
23 לא יכלה לפעול בו ולרכוש תרופות שהיו נחוצות לה ולבנה. בנוסף, התובע נטל
24 מהנתבעת כספים שנחסכו עבור בנה והוחזקו בביתה, קנאביס רפואי שהיא
25 מקבלת בהיתר וכדורי ריטלין.
26
- 27 ג. התובע השתמש ברכבה של הנתבעת ללא רשות וללא ביטוח מתאים. תוך כך הוא
28 קיבל דו"ח ע"ס של 1,000 ₪ בצירוף 8 נקודות, שנרשמו לחובתה של הנתבעת.
29
- 30 ד. התובע התפטר מעבודתו בחודש אוגוסט 2018, כך שלא היו לו כספים להעביר
31 לנתבעת כנגד השימוש שהוא עשה בכרטיס האשראי שלה. התובע משך מחשבון
32 הבנק של הנתבעת כספים רבים בתדירות גבוהה והוא אף הודה במעשיו במכתב
33 בכתב יד שהוא שלח אל הנתבעת ובהתכתבויות בווטסאפ.
34

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

- ה. הנתבעת טוענת להגנת "אמת דיברתי" והיא העלתה את הפרסומים לרשת ה-
 "פייסבוק" במטרה להזהיר נשים אחרות מפניו של התובע.
 ו. בין הצדדים התנהל הליך קודם, שבו התובע עתר למתן צו הטרדה מאיימת. בסופו
 של ההליך, ולאחר שבית המשפט התרשם מהנתבעת, הצו שניתן נגדה במעמד צו
 אחד בוטל, והנתבעת הסכימה להימנע מיצירת קשר עם התובע.
 ז. הנתבעת פנתה לאמו של התובע בבקשה לקבל חזרה את כספה. בשעת כעס, כאשר
 הנתבעת הבחינה בתובע ברחוב, היא כינתה אותו גנב בנוכחות בתו.

ההליכים בתיק

5. בישיבה המקדמית הראשונה שהתקיימה בתיק נשמעו עדויות קצרות של התובע ושל
 הנתבעת במענה לשאלות בית המשפט. בהמשך לכך בית המשפט הציע לצדדים הצעה
 לפשרה שלא התקבלה.
 6. לאחר שהוגשו תצהירי העדות הראשית, התקיים ביום 4/2/20 דיון הוכחות, שבמהלכו
 נשמעו עדויותיהם של התובע, של אחיו מר מאור אוחיון ושל הנתבעת.
 גם בשלב מתקדם זה בית המשפט הציע הצעה להסדר, שסורבה. בהמשך לכך ב"כ הצדדים
 סיכמו את טענותיהם בעל פה.

דיון והכרעה

פרק א' - הפרסומים שפרסמה הנתבעת

7. תביעת התובע מייחסת לנתבעת פרסומי לשון הרע ברשת ה- "פייסבוק", שתוכנם יובא
 להלן (הפרסומים מובאים כפי שהם):
 א. ביום 15/1/19 בשעה 15:22, בקבוצת "אמהות כפר יונה קוראות כן לערכים די
 לאלימות", הנתבעת צירפה את תמונת התובע וכתבה כך:
 "לפני כ-5 חודשים הכרתי אדם בשם חנן אוחיון, גרוש עם ילדה. נראה בחור
 סבבה עבד בתור נהג. אחרי אין ספור חיזורים נתתי צ'אנס, מי שמכיר אותי יודע

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

1 שאף אחד לא נכנס אלי הביתה, אבל איתו חשבתי יהיה שונה נתתי צ'אנס. הבחור
2 הזה חנן ישן אצלי בבית אכל שתה לקח את התרופות שהבן שלי מקבל, ונוסף
3 לכך שבלילה הולכים לישון, חנן היה כאילו ישן לוקח את הכרטיס האשראי שלי
4 והאוטו ויוצא למסע של גנבת כסף מהחשבון בנק שלי כדי לרכוש סמים. בנות,
5 בחורות יקרות תיזכרו ממנו מסוכן מאוד" (נספח 4 לכתב התביעה).

6
7 ב. פרסום דומה פורסם ביום 16/1/19 בשעה 11:00:

8
9 "לפני 5 חודשים היכרתי אדם בשם חנן חנינה אוחיון גרוש עם ילדה, נראה בחור
10 סבבה עבר בתור נהג. אחרי אין ספור חיזורים נתתי צ'אנס. חנן נכנס אליי הביתה
11 גר אצלי ישן אצלי ובלילה שנרדמתי הוא היה לוקח את הרכב שלי ללא רשות ואת
12 הכרטיס האשראי שלי ויוצא למסע של גנבת כסף מחשבון הבנק שלי כדי לקנות
13 סמים. תיזכרו ממנו נוכל נרקומן וגנב יש לו עבר פלילי. מסוכן" (נספח 8 לכתב
14 התביעה).

15
16 ג. בתשובה לתגובות על הפרסומים הנ"ל, הנתבעת כתבה כך:

17
18 "אז לכול יפה הנפש שמכירים את חנן אוחיון אז זהו אתם לא מכירים אותו באמת
19 אז תאמינו לי שאני לא סתם כותבת את הפוסט, ניסיתי ביקשתי דרשתי וכול
20 פעם סיפרו לי סיפורים אז די אני חד הורית חולה חייה על ביטוח לאומי אין לי
21 כסף זה לא אני שצריכה להתבייש. זה הוא חנן שצריך להתבייש לגנוב לי כסף
22 אחרי שנתתי לו מקום ובטחתי בו והכנסתי את הבת שלו לבית שלי לחדר של הבן
23 שלי ובסוף לגנוב לי כסף לעשות דוח על הרכב של של 1000 ₪ ועוד 8 נקודות יש
24 דוח מפורט שכתבה השוטרת שהוא נהג בפרעות והוא בנוסף לקח לי את האוטו
25 בלי רשות למה? ועוד אמא שלו אומרת לי להחביא את המפתח של הרכב שלי
26 בבית שלי למה, שיחזיר לי את כול הכסף שהוא גנב לי ואני יוריד את הפוסט.
27 17,000 ₪ הוא גנב לי מחשבון הבנק ויש לי הוכחות תאמינו לי" (הטעויות במקור;
28 נספח 6 לכתב התביעה).

29
30 ד. ובתשובה נוספת (נספח 20 לכתב התביעה):

31
32 "ממש לא שבר לי את הלב פשוט גמר לי את הכסף שלי ושל בני, ואולי מבחון
33 נראה יפה אבל יש אנשים שהם שחקנים והוא אחד מהם תאמיני לי".

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

1 ה. בפרסום נוסף של הנתבעת היא העלתה תמונה שצולמה מתוך כלי רכב. התובע
2 נראה בה הולך ברחוב כשהוא חובש כיפה לראשו. מעל לתמונה הנתבעת כתבה כך:

3

4 **"עכשיו הוא דתי חחחח אחרי שגנב שם כיפה מזעזע".**

5

6 8. יצוין כי בכתב התביעה נטען למאות פרסומים, אך נספחיו כוללים את ה- 5 שצוטטו לעיל.

7

8 **פרק ב' - הנתבעת פרסמה לשון הרע**

9

10 9. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 (להלן: "החוק"), שכותרתו "לשון הרע
11 מהי", מגדיר כך:

12

13 **"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -**

14 **(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה, לבוז או ללעג מצידם ;**

15 **(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו ;**

16 **(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו
17 או במקצועו".**

18

19 10. פרסומי הנתבעת מייחסים לתובע מעשים של גניבה, ניצול לרעה, עושק וצריכת סמים, לצד
20 ביצוע עבירת תעבורה. לא יכול להיות חולק על כך שתוכן הפרסומים עומד בהגדרות
21 הסעיפים 1(1) ו- 2(1) לחוק ומהווה לפיכך "לשון הרע".

22

23 11. סעיף 2 לחוק, שכותרתו "פרסום מהו", קובע כך:

24

25 **"(א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה,
26 צליל וכל אמצעי אחר.**

27 **(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:**

28 **(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;**

29 **(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע".**

30

31 12. בענייננו הנתבעת העלתה את הדברים על הכתב ופרסמה אותם ברשת ה- "פייסבוק" כשהם
32 חשופים לעיונם של רבים. המסקנה המתבקשת היא שהנתבעת פרסמה לשון הרע כהגדרת
33 החוק.

34

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

פרק ג' - טענות הנתבעת שהתובע גנב ממנה ומשתמש בסמים

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

13. הנתבעת טענה שכל האמור בפרסומיה הוא אמת. התובע מצדו מכחיש את המיוחס לו.

ג'1 - טענת התובע שהוא עבד והעביר את כל משכורתו לנתבעת

14. התובע טען שהוא העביר את כל שכרו אל הנתבעת אשר ניהלה את משק הבית, ואם היה לו צורך בכסף, הנתבעת הייתה נותנת לו כסף מזומן או את כרטיס האשראי שלה (ס' 5 לתצהירו). הנתבעת שללה את הנטען מכל וכל וטענה שהתובע כלל לא עבד באותה עת (ס' 8 לתצהירה).

15. בעדותו לפניי, התובע מסר שהוא עבד בעסק בשם "אורקו" תמורת שכר שנע בין 5,000 ₪ ל- 9,000 ₪, ולאחר הפסקה קצרה של שבוע וחצי הוא החל לעבוד במוסד "איסוזו" בכפר יונה (עמ' 9, ש' 4-7 ו- 15-18). עם זאת, התובע לא הציג לפניי תלושי שכר (עמ' 9, ש' 8-11 ו- 19-21), כדי לשלול את טענת הנתבעת שהוא כלל לא עבד בזמן מערכת היחסים ביניהם.

16. לפי דברי התובע, שכרו הועבר לנתבעת במזומן (עמ' 9, ש' 2-3), שכן בעבר הוא ניהל חשבון בנק משותף עם גרושתו ואולם מאז הגירושין החשבון שלו "לא טוב", הוא נסגר והתובע לא מפקיד בו (עמ' 7, ש' 12-14).

בהמשך עדותו, התובע עומת עם תוכנו של מכתב שהוא כתב בכתב ידו אל הנתבעת, נספח ג' לכתב ההגנה, שם נכתב בין היתר כך:

"... והלך (צ"ל ואלך) לנתניה להוציא לך כסף מהחשבון שלי (את המשכורת)".

בתשובה התובע שינה את גרסתו וטען שהיה לו חשבון בנק ללא אשראי, שבו המעביד שלו הפקיד את שכרו (עמ' 9, ש' 22-28).

מדובר בסתירה ברורה בעדותו של התובע, שכאמור טען תחילה ששכרו שולם לו במזומן בהיעדר חשבון בנק.

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

17. אין כל הגיון בכך שהתובע יקבל את שכרו בחשבון הבנק שלו, יעביר את כולו במזומן לנתבעת ובהמשך יקבל ממנה כסף במזומן או בכרטיס אשראי לצרכיו. תשובת התובע שהוא נדרש לכך כדי להשתתף בהוצאות משק הבית וכדי להימנע מבזבוז לא סיפקה הסבר הגיוני (עמ' 9, שי' 28 - עמ' 10, שי' 4).
18. יתרה מכך, התובע לא הציג לפני בית המשפט תדפיסים של חשבון הבנק שלו, אשר יאמתו את טענתו כי הוא משך במזומן את שכרו מדי חודש (עמ' 10, שי' 5-6).
- צד הנמנע מהצגת ראיה מעורר את החשד כי מחדלו נובע מהחשש שהראיה תשמש נגדו (יעקב קדמי, דיני ראיות, (חלק שלישי), התשנ"ט, עמ' 1391). ככלל, אי הצגתו של מסמך רלוונטי המצוי בחזקתו האפשרית של בעל דין ואשר יש בו כדי לתרום לגילוי האמת, יוצר הנחה כי אילו הוצג, הוא היה מערער את גרסתו של הצד אשר נמנע מהצגתו. כך בע"א 548/78 נ.ש. ואח' נ' י.ל., פ"ד לה(1) 736 בעמ' 762-763:
- "דרך זו שנקט בה המחוקק מקורה בכלל הנקוט בידי בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראיה שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלוונטית שהיא בהישג ידו, ואין לו לכך הסבר סביר, ניתן להסיק שאילו הובאה הראיה היתה פועלת נגדו. כלל זה מקובל ומושרש הן במשפטים אזרחיים והן במשפטים פליליים וככל שהראיה יותר משמעותית כן רשאי בית המשפט להסיק מאי הצגתה מסקנות יותר מכריעות ויותר קיצוניות נגד מי שנמנע מהצגתה".
- בענייננו, התובע לא הציג כאמור את תלושי השכר מהתקופה הרלוונטית ואת דפי חשבון הבנק שלו, והדבר פועל לחובתו ומחליש את טענותיו.
19. מסקנתי היא שהתובע לא הוכיח את טענתו שהוא עבד בתקופת הרלוונטית והעביר את שכרו לנתבעת במזומן.
- ג'2 - התובע משך כספים באמצעות כרטיס האשראי של הנתבעת ללא רשותה
20. נספח א' לכתב ההגנה מציג את פרטי משיכות הכסף המזומן באמצעות כרטיס האשראי של הנתבעת בין התאריכים 3/9/18 ו- 15/10/18. המסמך מעיד על כך שבימים מסוימים בוצעו מספר פעולות עוקבות של משיכת כסף מזומן. להלן יפורטו סכומי ושעות פעולות המשיכה במספר ימים בולטים (סכומי המשיכה ללא עלויות עמלת המשיכה):

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

- 1 א. ביום 19/9/18 - 300 ₪ (15: 35), 200 ₪ (17: 09), 300 ₪ (22: 54).
- 2
- 3 ב. ביום 20/9/18 - 100 ₪ (01: 39), 200 ₪ (13: 57), 100 ₪ (14: 18), 200 ₪ (16: 35),
- 4 200 ₪ (20: 58).
- 5
- 6 ג. ביום 21/9/18 - 200 ₪ (00: 29), 200 ₪ (12: 16), 200 ₪ (23: 21).
- 7
- 8 ד. ביום 22/9/18 - 200 ₪ (00: 40), 200 ₪ (16: 33), 200 ₪ (18: 39), 200 ₪ (20: 41).
- 9
- 10 ה. ביום 26/9/18 - 200 ₪ (01: 28), 200 ₪ (13: 08), 200 ₪ (14: 53), 200 ₪ (19: 24).
- 11
- 12 ו. ביום 27/9/18 - 300 ₪ (11: 16), 500 ₪ (17: 16), 300 ₪ (17: 47).
- 13
- 14 ז. ביום 2/10/18 - 300 ₪ (02: 34), 200 ₪ (03: 49), 200 ₪ (04: 45).
- 15
- 16 ח. ביום 4/10/18 - 200 ₪ (02: 56), 200 ₪ (04: 45), 200 ₪ (09: 05), 200 ₪ (14: 44).
- 17
- 18 ט. ביום 13/10/18 - 400 ₪ (13: 03), 300 ₪ (15: 30), 200 ₪ (16: 28).
- 19
- 20 מדובר כאמור ברשימה חלקית מתוך המסמך שהוצג.
- 21
- 22 21. לבית המשפט הוצגו שני סרטונים אשר צולמו על ידי מצלמת אחד ממכשירי הכספומט, שבהם נראה התובע מושך כספים. התובע נשאל מדוע הוא נדרש למשוך כספים באופן זה וטען שהדבר נעשה גם לצרכיו וגם לצרכי הנתבעת. לדבריו סכומי המשיכות הגדולים יותר, 500 ₪ ו- 800 ₪, נועדו לצרכי הנתבעת (עמ' 10, ש' 14-25).
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27 22. הנתבעת טענה שהיא כלל לא ביקשה מהתובע למשוך עבורה כספים והפנתה לנתוני המשיכות החוזרות על עצמן במכשירים הגובים עמלה עבור כל משיכה בנפרד (ס' 15 לתצהירה). לטענתה היא לא הייתה מודעת למשיכת הכספים, עד שבאחד הימים החשבון נחסם, והיא נותרה ללא יכולת למשוך כספים לצרכיה, עד שלוותה סך של 20,000 ₪ מאחותה (ס' 7 ו- 12 לתצהירה). בעדותה לפניי בדיון הישיבה המקדמית מיום 25/9/19, הנתבעת הסבירה שהתובע נהג למשוך סכומי כסף קטנים, שכן במשיכות בסך של 500 ₪ ומעלה הנתבעת קיבלה התראות לטלפון הנייד (עמ' 2, ש' 36 - עמ' 3, ש' 1).
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

- 1 הנתבעת נשאלה מאין הקוד של כרטיס האשראי היה ידוע לתובע והעידה שהיא הביאה .23
2 הביתה מהדואר את הכרטיס החדש, כך שהתובע הסתכל במסמכים שצורפו לכרטיס ומשם
3 למד את הקוד (עמ' 15, ש' 21-27). גרסה אחרת נמסרה על ידי הנתבעת בשיחה עם אחיו
4 של התובע, מאור אוחיון, מיום 18/11/18. כעולה מתמליל השיחה (נספח ב' לתצהירו של
5 מאור אוחיון) הנתבעת סברה שהתובע שחזר את הקוד הסודי באמצעות אפליקציה בטלפון
6 הנייד שלה (עמ' 2 לתמליל, ש' 6; עמ' 5 לתמליל, ש' 7-17). הנתבעת עומתה עם הסתירה
7 שבשתי הגרסאות וייחסה אותה לכך שהשיחה עם האח נעשתה תוך סערת רגשות ועצבים,
8 ללא הקפדה על מינוחים כגון "שחזר, משך, גנב, לקח" (עמ' 15, ש' 28-36).
9
10 לא מצאתי שהסתירה הנטענת היא מהותית. ממילא, אם הנתבעת לא מסרה את הקוד
11 לתובע, היא יכולה רק לשער כיצד הוא קיבל אותו לידי. שחזור באמצעות אפליקציה
12 בטלפון הנייד הוא אפשרות רווחת ולא מן הנמנע כי אכן כך הדבר נעשה.
13
14 ראייה משמעותית היא מכתב התובע אל הנתבעת בכתב יד, שצורף כנספח ג' לכתב ההגנה, .24
15 שבו נכתב בין היתר כך:
16
17 **"לאחת ששינתה את חיי בחצי שנה אני אוהב וחייב לך הרבה על כל מה שאת עושה ועשית**
18 **בשבילי. אני משעה 10 בערב אוכל את עצמי ומתבייש לפנות אליך אבל במהלך השעה 10**
19 **רציתי לאכול והלכתי למשוך כסף לאחר ניסיון נבלע הכרטיס. חיים שלי בבוקר 08:00**
20 **אני ואת או אני עם יפוי כוח הלך (צ"ל אלך) לבנק בכפר יביא את הכרטיס והלך (צ"ל ואלך)**
21 **לנתניה להוציא לך כסף מהחשבון שלי (את המשכורת). אני השתנית ו הרבה בזכותך יש**
22 **לי עוד הרבה דרך להיות לצידך. מאמי הם (צ"ל אם) תרצי שהלך הלך (צ"ל שאלך אלך)**
23 **ולא יופיע לעולם..."**
24
25 התובע נשאל מדוע כתב את המכתב ומדוע ניסח אותו באופן זה, אך הסבריו היו מאולצים
26 ולא הגיוניים, ולא תאמו את הכתוב (עמ' 7, ש' 17 - עמ' 8, ש' 7).
27
28 תוכנו של המכתב מעיד על כך שהתובע לקח את כרטיס האשראי ללא ידיעת הנתבעת, שכן
29 אם הדבר נעשה ברשותה, העובדה שהכרטיס נבלע לא הייתה אמורה לבייש את התובע.
30 יתרה מכך, הצהרתו שבכוונתו למשוך כסף מחשבון הבנק שלו בבוקר המחרת מעידה על
31 כך שהוא חש חייב לנתבעת, כמו גם מעידה על כך שהוא לא העביר אליה בשגרה את
32 משכורתו, כפי שנטען על ידו.
33

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

- 1 25. לכך יש להוסיף את תוכן הודעתו של התובע אל הנתבעת מיום 1/1/19 באמצעות
2 אפליקציית הווטסאפ, נספח ד' לכתב ההגנה :
3
4 " ... יום יבוא ואת תבניני. שזה לא היה אני. זה היה. אדם ללא הקרונות וערכיים (צ"ל
5 עקרונות וערכים) קיום. חזרתי לעציי (צ"ל לעצמי) אבל. יש עוד על מה לעבוד. ואת פני
6 מלאך ...".
7
8 התובע נשאל לפרש האמור בהודעתו זו וגם כאן תשובותיו היו לא מובנות ולא מספקות
9 (עמ' 8, ש' 8-28). תוכן ההודעה מעיד בהחלט על חרטה לגבי מעשים לא ערכיים ולא
10 מוסריים, דוגמת מעילה באמון ונטילת כסף.
11
12 26. מסקנתי היא שהנתבעת הוכיחה לפניי במידה הנדרשת את טענתה כי התובע משך מחשבון
13 הבנק שלה כספים ללא ידיעתה וללא אישורה. התובע השיג בדרך לא ידועה את הקוד של
14 כרטיס האשראי, ביצע עשרות משיכות בסכומים הנמוכים במכוון מסך של 500 ₪ ורוקן
15 את חשבון הבנק של הנתבעת. כאשר החשבון נחסם והכרטיס נבלע, התובע הביע חרטה
16 ברורה כלפי הנתבעת ולמעשה ביקש את סליחתה.
17
18 27. יש לציין כי הליך זה אינו דן בתביעה כספית של הנתבעת נגד התובע, כך שהוכחת הסכום
19 המדויק שנלקח מהנתבעת לא עמדה על הפרק.
20
21 ב"כ התובע חקר את הנתבעת בנוגע לסתירה לכאורה בין טענתה לגניבה בסך של 20,000 ₪
22 לבין טענותיה בעבר בהתכתבות ווטסאפ שמדובר בסך של 17,000 ₪ בלבד (עמ' 13, ש' 33 -
23 עמ' 14, ש' 1). איני סבור שמדובר בסתירה של ממש, שכן הפער בין הסכומים הוא מינורי.
24 בנוסף יש להזכיר כי הנתבעת צירפה לתצהירה אישור בנקאי על קבלת סך של 20,000 ₪
25 מאחותה ביום 15/11/18.
26
27 מכל מקום, כאמור, לא נדרשתי להכריע בהליך זה מהו סכום הכסף הכולל שהתובע נטל
28 מהנתבעת שלא כדין.
29
30
31
32
33
34

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

ג'3 - טענה לגניבות נוספות

- 1
2
3 .28 הנתבעת טענה שלאחר שחשבון הבנק שלה נחסם, היא גילתה שקופת החיסכון של בנה בן
4 ה-8, שהיו בה כמה מאות ש"ח, רוקנה ותוכנה נגנב. בנוסף נטען שאספקת הקנאביס הרפואי
5 שהיא מקבלת נלקחה וכן תרופות הריטלין של בנה (ס' 12 לתצהירה). התובע נחקר בנושא
6 זה והכחיש נמרצות את הגניבה שיוחסה לו (עמ' 10, ש' 26-34).
7
8 .29 בהיעדר עדויות אחרות או ממצאים נוספים, לא ניתן לקבוע כי הוכח שידו של התובע במעל,
9 אם כי לא מן הנמנע שכך היה.

ג'4 - הטענה שהתובע הוא נרקומן בעל עבר פלילי

- 10
11
12
13 .30 הנתבעת טענה שהתובע הוא בעל עבר פלילי וצירפה לתצהירה הכרעת דין של בית משפט
14 השלום בנתניה בת"פ 15-04-15419, אשר קבעה כך:
15
16 "לאור הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום, מרשיעה אותו בעבירה המיוחסת לו:
17 ייצור/ייצוא/אספקת סמים מסוכנים - עבירה על סעיף 13 ביחד עם סעיף 19 א' בפקודת
18 הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973".
19
20 .31 התובע טען תחילה שישב במאסר על עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. כאשר הוא עומת
21 עם תוכן הרשעתו, התובע טען שהוא נתפס מעשן קנאביס לפני שהיה לו רישיון לכך (עמ'
22 11, ש' 32 - עמ' 12, ש' 2). טענה זו ניתן לדחות בשים לב לעבירה שבה התובע הורשע.
23
24 .32 נמצא שהתובע הוא אכן בעל עבר פלילי בתחום הסמים ולפי עדותו לפניי הוא אכן נוהג
25 להשתמש בסם מסוג קנאביס.
26

פרק ד' - תחולת הגנת אמת הפרסום

- 27
28
29 .33 סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965, שכותרתו "הגנת אמת הפרסום", קובע
30 כך:
31
32 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה
33 אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו
34 של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

- 1 כפי שנקבע לעיל, הנתבעת הוכיחה את אמיתות טענותיה בפרסומים, שהתובע משך
2 מחשבון הבנק שלה כספים ללא ידיעתה וללא אישורה. גם הטענה שהתובע הוא בעל עבר
3 פלילי ומשתמש בסמים הוכחה כאמת.
4
- 5 פרסומי הנתבעת התייחסו לעניינים נוספים שוליים יותר, כגון הטענה שהתובע נהג בכלי
6 הרכב של הנתבעת ללא רשותה ואף עבר עבירת תנועה, שבגינה הנתבעת קיבלה דו"ח
7 תעבורה על שמה. עדותה של הנתבעת בדבר קורותיה בבית המשפט לענייני תעבורה בפתח
8 תקוה הייתה מהימנה ואני מקבל אותה כאמת (עמ' 13, ש' 22-29). אשר לגניבת הרכב,
9 הנתבעת שבה וחזרה על טענתה שהתובע נהג בו ללא רשותה (עמ' 13, ש' 14-15; עמ' 16, ש'
10 21-18) ועדותה הייתה מהימנה גם בנושא זה. מכל מקום, כאמור מדובר בפרטי לוואי
11 שחשיבותם פחותה ושולית.
12
- 13 המרכיב השני של הגנת אמת הפרסום הוא קיומו של עניין ציבורי בפרסום. הנתבעת העידה
14 שהיא ראתה חשיבות בפרסום כדי למנוע מנשים אחרות ליפול בפח של התובע (ס' 6
15 לתצהירה; עמ' 16, ש' 6-9). לדבריה, לצורך זה היא העלתה את הפרסומים בדפי "פייסבוק"
16 רלוונטיים שבהן חברות נשים בכפר יונה (עמ' 16, ש' 28-29), ואכן, תוכן הפרסומים כולל
17 את האמירות "בנות, בחורות יקרות תיזכרו (צ"ל היזהרו) ממנו מסוכן מאד" ו- "תיזכרו
18 (צ"ל היזהרו) מימנו נוכל נרקומן וגנב יש לו עבר פלילי מסוכן".
19
- 20 לטעמי, התנהלותו של התובע, אשר ניהל מערכת יחסים זוגית עם הנתבעת ותוך כך נטל
21 ממנה כספים שלא כדין, היא אכן עניין שפרסומו עשוי להביא לציבור תועלת. זוהי זכותו
22 של הציבור לדעת שהתובע פעל כך, במיוחד ציבור תושבי כפר יונה, שהיא מקום מגוריו
23 ומרכז חייו של התובע. ככלל, פרסומים הנוגעים לעבירות פליליות או להתנהגות עבריינית
24 נחשבים ככאלה המועילים לציבור, המקבל מידע ממה וממי להישמר (ראו בספרו של אורי
25 שנהר, דיני לשון הרע, ס' 17.5.11-17.5.10, בעמ' 241).
26
- 27 ניתן בהחלט להניח שהנתבעת ביקשה לקדם מטרות נוספות באמצעות הפרסומים, כגון
28 הניסיון לאלץ את התובע להחזיר את כספה ואף לנקום בו את נקמתה, אך אין בכך כדי
29 לשלול את העניין הציבורי ואת התועלת שהציבור הפיק מהפרסום.
30
- 31 התוצאה היא שהגנת אמת הפרסום חלה עם הפרסומים שפורסמו על ידי הנתבעת.
32
33
34

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

פרק ה' - התייחסות לטענות נוספות של הצדדים

1

2

3

38. נוכח ההכרעה בדבר תחולתה של הגנת אמת הפרסום, מתייטר הצורך לדון בהגנת תום הלב, שהנתבעת טענה לה לפי סעיף 15(2) לחוק:

4

5

6

”במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע

7

עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

8

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית

9

או חברתית לעשות אותו פרסום.”

10

11

הנתבעת טוענת למעשה לחובה מוסרית או חברתית לפרסם, כלפי הציבור שנחשף

12

לפרסומים. הפסיקה הכירה בחובה שכזו במקרים של אזהרה מפני פגיעה ברכוש, ואולם

13

ניתן להעלות ספק אם הפרסום המפורט שחזר שוב ושוב בקבוצות מרובות החברים עומד

14

בתנאי סעיף 15(2) הנ”ל.

15

16

מכל מקום, כאמור הדיון בהגנת הנתבעת לפי סעיף חוק זה התייטר ואינו דורש הכרעה.

17

18

39. הצדדים חלקו זה על זה בשאלה מה היו תוצאות הליך הבקשה למתן צו לפי חוק מניעת

19

הטרדה מאיימת, התשס”ב - 2001, שהתובע הגיש נגד הנתבעת. הנתבעת טענה שבית

20

המשפט ביטל את הצו, בכפוף להבטחה שלה שלא תיצור קשר עם התובע ובתו (ס’ 21

21

לתצהירה; עמ’ 14, ש’ 32-33), בעוד שהתובע שלל את הטענה שהצו שניתן לו במעמד צד

22

אחד בוטל (עמ’ 11, ש’ 9-11).

23

24

במהלך הדיון עיינתי בפרוטוקול הדיון שהתקיים באותו הליך במעמד שני הצדדים, וציינתי

25

לפרוטוקול שהצו הזמני שניתן בו בוטל בהסכמת שני הצדדים (עמ’ 15, ש’ 1-6).

26

27

ממילא לא היה במחלוקת הנ”ל כדי להשפיע על תוצאת פסק הדין.

28

29

40. הנתבעת נשאלה בעדותה מדוע היא לא הגישה עד היום תביעה כספית נגד התובע וטענה

30

שעדיין אין לה אמצעים כספיים לכך (עמ’ 14, ש’ 6-7). ב”כ התובע עימת את הנתבעת עם

31

טענתה בסעיף 19 לתצהירה, שהקושי בהגשת התביעה נעוץ דווקא באי שיתוף פעולה של

32

חברות האשראי. הנתבעת השיבה שאכן קיים קושי שכזה ושהטיפול כולו כרוך בהוצאה

33

כספית (עמ’ 14, ש’ 17-19).

34

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

1 לא מצאתי סתירה בעניין זה בעדותה של הנתבעת. ממילא הנושא כולו אינו רלוונטי
2 להכרעה בהליך שלפניי, מה גם שזכותה של הנתבעת לתבוע את התובע בתביעה כספית
3 עדיין קיימת.

4
5 התובע טען שהנתבעת עירבה בסכסוך ביניהם את בתו הקטינה שלא לצורך. בהקשר זה .41
6 הנתבעת העידה שהיא לא כללה בפרסומים ברשת ה- "פייסבוק" התייחסות לבת ולא
7 צירפה תמונה שלה, אלא של התובע בלבד (עמ' 14, ש' 23-27). עיון בתמונה הרלוונטית
8 מעלה שאכן נראית בה אוזן של ילדה לצד פניו של התובע, ואולם לא ניתן לומר שהדבר
9 מהווה העלאת תמונה של הבת.

10
11 עם זאת, בהתכתבויות הווטסאפ בין התובע לבין הנתבעת, הנתבעת הזכירה את בתו של
12 התובע באופן לא ראוי, שנכון היה להימנע ממנו. הנתבעת הסבירה שהדבר נעשה מתוך
13 אמוציות ועצבים, במסגרת ההתכתבות עם התובע והדרישה לקבל בחזרה את כספה (עמ'
14 14, ש' 28-31; עמ' 15, ש' 9-12).

15
16 יש לציין כי הנתבעת הביעה לפניי צער על השפה שבה היא השתמשה, לדבריה באופן שאינו
17 אופייני לה ומתוך כעס, עצבים ותסכול (עמ' 17, ש' 7-11).

18
19 מכל מקום, אין חולק על כך שהדברים אינם מהווים "פרסום", שכן הם נכתבו בהתכתבות
20 פרטית בין התובע לבין הנתבעת.

21
22 בנוסף עלו מהעדויות מספר נושאים נוספים, שלא נמצאו רלוונטיים ולא היה בהם כדי .42
23 להשפיע על תוצאת פסק הדין. כך לדוגמא טענות התובע כי המשטרה סגרה את תיק
24 החקירה שנפתח בעקבות תלונת הנתבעת, שאלת האופן שבו התובע צולם מתוך כלי הרכב
25 של הנתבעת באמצעות מצלמת רכב ועוד.

26
27 בחרתי גם שלא לפרט את טענות התובע ואחיו כי הנתבעת לא הוכיחה את מצבה הרפואי.
28 פרטי מחלתה של הנתבעת אינם רלוונטיים להליך שלפניי, ואולם נחה דעתי שהיא לא בדתה
29 מלבה את מחלתה הקשה.

30
31
32
33
34

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 19-02-3470 אוחיון ואח' נ' מור ישועה

	<u>סיכום</u>
1	
2	
3	43. הנתבעת פרסמה נגד התובע פרסומים ברשת ה- "פייסבוק", העונים להגדרות "פרסום לשון
4	הרע" לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965. עם זאת, בנסיבות העניין חלה הגנת אמת
5	הפרסום לפי הוראות סעיף 14 לחוק.
6	
7	44. התוצאה היא שתביעת התובע נגד הנתבעת נדחת.
8	
9	45. התובע ישלם לנתבעת הוצאות משפט בסך של 3,000 ₪ וכן שכ"ט עו"ד בסך של 10,000 ₪
10	בצירוף מע"מ. הסכומים הנ"ל ישולמו תוך 30 יום מהיום.
11	
12	
13	ניתן היום, י"ב שבט תש"פ, 07 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.
	
14	רון פלג, שופט
15	

